

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2023. október 15.

XXI. évfolyam 34. szám

Évközi 28.vasárnap

„Az Úr nékem pásztorom: Ínséget nem kell látnom.”

Október 14. szombat:
19:00 – +Teréz és Teréz

Október 15. vasárnap
08:00 – Hálaadás
10:00 – +Hubert
19:00 – +Ibolya

A szentmise olvasmányai:
Iz 25,6-10a
Zsolt 22
Fil 4,12-14.19-20
Mt 22,1-14 rövidebb: Mt 22,1-10

Október 16. hétfő
Szent Hedvig szerzetesnő
06:30 – Mária
08:00 -
18:00 – Biblia óra a
hittanteremben

Október 17. kedd:
Antiochiai Szent Ignác vértanú
06:30 – Élő Ferenc
08:00 –
18:00 – Kristóf atya elemzi a
Jelenések könyvét a
hittanteremben

Október 18. szerda
Szent Lukács evangélista
06:30 – Élő Norbert és családja
08:00 – Meg nem született
gyermekéért

Október 19. csütörtök:
Keresztes Szent Pál áldozópap
06:30 – Élő Kitti
08:00 – Élő Erik és családja
18:00 – Szentségimádás a
templomban

Október 20. péntek:
18:00 - 19:00 – Gyóntatás
19:00 – élő Fanni

Október 21. szombat:
16:30 – Kisgyerekes családok
19:00 – +Aladár

Október 22. vasárnap
Missziós vasárnap
08:00 – +Aladár
10:00 –
19:00 – Rózsafüzér Társulat élő
és +tagjai
Szentmisék után missziós
gyűjtés!

Orgonaközpont

Október 22. vasárnap
A 22-i esti mise után
orgonaközpont lesz
templomunkban.

Soltész Enikő

Bach műveiből játszik
Szeretettel várunk minden
érdeklődőt.

**Ferenc pápa katekézise:
Bakhita Szent Jozefina a
krisztusi megbocsátás
átalakító erejének tanúja**

Az evangelizációs szenvedélyről és az apostoli buzgóságról tartott sorozata mostani alkalmát Ferenc pápa a Krisztusban nyert megbocsátás átalakító erejének szentelte, mely a megbocsátott személyben megbocsátó erőket szabadít fel. Ennek a benső átalakulásnak ékesszóló tanúságtevője Bakhita Szent Jozefina, a hétéves korától nyolcszor rabszolgának eladott szudáni lány, aki végül olasz kanossziánus nővéreknél lett

otthonra s akit 2000-ben II. János Pál pápa avatott szentté.

A Szent Péter téren tartott katekézis elején a világnyelveken felolvasták a keresztre feszített Jézus szavát, mellyel az őt megfeszítőkért könyörög: „*Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekednek*” (Lk 23,34). Ennek a jézusi fohásznak az erejét tapasztalta meg Jozefina és lett annak hathatós hirdetőjévé.

Soha nem estem kétségbe, mert mindig éreztem egy titokzatos erőt, amely támogatott

Engedjük, hogy a mai katekézis során Bakhita Jozefina, szudáni szent tanúságtétele inspiráljon minket – kezdte beszédét a pápa. Sajnos Szudán hónapok óta szörnyű fegyveres konfliktustól szenved, amiről ma keveset beszélnek, éppen ezért imádkozunk a szudániakért, hogy békében élhessenek! De Bakhita Szent Jozefina hírneve túllépett minden határon és elérte mindazokat, akiket megfosztanak identitásuktól és méltóságuktól. Bakhita a sokat szenvedő Darfurban született és hétéves korában, 1869-ben elrabolták a családjától és eladták rabszolgának. Elrablója a „Bakhita” nevet adta neki, ami azt jelenti: „szerencsés”. Nyolcszor adták el őt rabszolgának még gyermekkorában és az átélte testi és lelki szenvedés megfosztotta őt önazonosságától. Kegyetlen erőszakot szenvedett el, amiről testének több mint száz sebhelye

tanúskodik. Ám ő ennek ellenére vallotta: „Rabszolgaként soha nem estem kétségbe, mert éreztem egy titokzatos erőt, amely támogatott”.

Csak az elnyomottak gyengeségében tárulhat fel Isten szeretetének ereje

Ennek kapcsán Ferenc pápa feltette a kérdést: Mi a titka Szent Bakhitának? Tudjuk ugyanis, hogy a sérült személy gyakorta megsért másokat, és az elnyomott könnyen válik mások elnyomójává. Ezzel szemben az elnyomottak hivatása, hogy felszabadítsák magukat és elnyomóikat, ami által az emberségünk „helyreállítóivá” válnak. Csak az elnyomottak gyengeségében tárulhat fel Isten szeretetének ereje, amely mindkét felet felszabadítja. Szent Bakhita szépen szól erről az igazságról. Egyik gyámjától egy kis feszületet kapott, amit a nincstelen Jozefina féltékeny kincsként megőrzött. Ha ránézett, belső szabadulást tapasztalt meg, mert úgy érezte, hogy megértik és szeretik őt, ezért ő is képes megérteni és szeretni másokat. Ez a kezdet – tette hozzá a pápa: Amikor az ember úgy érzi, megértik és szeretik őt, és éppen ezért képes megérteni és szeretni másokat. Később Jozefina megvallotta: „Isten szeretete titokzatos módon mindig elkísért. Az Úr nagyon szeretett engem, nekünk is szeretnünk kell mindenkit... és együtt kell éreznünk másokkal!”.

A megbocsátás révén humanizáljuk magunkat és másokat

Bakhitának ugyanis ez a lelkülete, hiszen a *com-patire* együtt szenvedést jelent a világ megannyi embertelenségének áldozataival, de azokkal is, akik tévedést és igazságtalanságot követnek el, nem ítélkezéssel, hanem humanizálással. Ezt az törődő gondoskodást tanítja ő nekünk, hogy humanizáljunk. Amikor belépünk az egymás elleni harc, a megosztottság és a rossz érzések logikájába, akkor elveszítjük emberségünket. Sokszor azt gondoljuk, hogy

emberségre van szükségünk, hogy emberibbek legyünk. Emberibbek! Ez az a munka, amelyet Szent Bakhita tanít nekünk: humanizálni magunkat és másokat. A kereszténnyé lett Szent Bakhitát Krisztus szavai változtatták meg, melyről naponta elmélkedett: „*Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek*” (Lk 23,34). Ezért mondta: „*Ha Júdás bocsánatot kért volna Jézustól, ő is irgalomra lelt volna nála*”. Elmondhatjuk – összegezte a pápa –, hogy Szent Bakhita élete a megbocsátás egzisztenciális példázatává lett. Milyen szép azt mondani egy emberről, hogy „képesse vált megbocsátani, mindig” Mert ő képesse vált erre, élete a megbocsátás egzisztenciális példázata. Ne felejtsük el – kérte a pápa –, hogy a megbocsátás Isten simogatása mindannyiunk számára.

A megbocsátás az apostoli buzgóság forrása, amely örömteli életszentségre hív

Jozefinát a megbocsátás tette szabaddá. A megbocsátást először Isten irgalmas szeretetéből kapta meg, majd ez a továbbadott megbocsátás tette őt szabad, örömteli, szeretetre képes nővé. Bakhita a szolgálatot nem rabszolgaságként élte meg, hanem szabad önátadása kifejezéseként. Miután eladták rabszolgának, ő maga szabadon választotta, hogy rabszolga lesz, vállaira véve mások terheit. Szent Bakhita saját példájával mutatja nekünk az utat, hogy véglegesen megszabaduljunk rabszolgaságunktól és félelmeinktől. Segít leleplezni képmutatásunkat és önzésünket, és segít leküzdeni a nehezteléseket és a konfliktusokat. A megbocsátás nem vesz el tőlünk semmit, csak hozzátesz valamit, mégpedig méltóságot ad az embernek, arra készítetve őt, hogy önmaga helyett másokra tekintsen,

ugyanolyan törekenynek látva őket, mint mi magunk, mindig testvérnek tekintve őket az Úrban. A megbocsátás az apostoli buzgóság forrása, amely irgalmassá válik, és alázatos, örömteli életszentségre hív, mint amilyen Bakhita Szent Jozefináié – zárta szerdai katekézisét Ferenc pápa.

. P. Vértesaljai László SJ – Vatikán